

eele läkkitud et ta neld Turki rahwa
troppid, mis veel seál ümberkaudo ol-
sid, piddi üllesotsima ja laiale püllama,
juhtus koggematta ühhe sure Turki leri
peale, kus seitse tubbat sees olli, ja
temmal ei olnud enam kui kuisteist-
kümmend sedda meest, ennamiste kerged
rüholid. Teinna vili siis ful kahhe wah-
hel, kas ta piddi se sure hulgast wasto
hakkama woi taggasí minneima. Aga
ta piddas omnesi sedda noud et ta tah-
tis, Jumala nimme nende wasto min-
na, nenda kui ennemuiste Tawet Ko-
liati wasto. Ja Jumal lastis sedda
noud ka nenda hästi korda minna et ta kest
nende leri tungis ja nende omma tükkide-
ga neid mahhalaskis et suur hulg tappeti,
monned woeti wang, ja teised aeti laiale.
Kui se teine wäggi járrele tulli wötsid
nemmad ühhe teise sure liina árra ja
saatsid ta ühhe würsti-riki meie Keisri-

Praua

Praua wallitusse alla ja eel se rahwas
seál sees wandusid meie frond alla et
naad tahtsid truid allamad vla. Siis
jai üks ossa selle sõa wåe lükist sel tal-
wel seina, se teine ja surem ossa läks
Pohla male fortterisse, kus nende moon
walmis olli. Se teine wäggi selle teise
Generali al teggi waenlastele ka suurt
kahjo, ja need Kosakkid ajasid mitto
tuhhat hobboed, weitsed ja lambad Tar-
tari rahvalt árra, ja peätsid monni
tuhhat innimest, mis need rööbvalid Poh-
la-maalt wäggise ollid risunud, jälle
nende käest árra. Wata, sel wihil läks
se esimenne aasta meie sureks õnnels,
agga teiste sureks kahjuks mõda. Tur-
ki rahwa üllem wallitseja püüdis jälle
selle talve sees üht suurt wägge kogu-
da; agga temma piddi neile suurt käe
rahha ja fahheworra palga maksina, kest
üksti ei tahtnud enam meie wåe wasto

Sdt.